

اولین سمینار سلامت نیروی کار و توسعه پایدار تهران ۲۳ لغایت ۲۵ آبانماه ۱۳۷۷

عنوان مقاله: مدیریت سلامت در سازمان کلید واژه‌ها، مدیریت سلامت،

سازمان سالم، نیروی انسانی سالم، بهره‌وری

سخنران: مهندس مجید مودی

سلامتی، همانند توسعه امری است چند بعدی و این امر به تعادل بین روابط فرد با سازمان و جامعه بستگی دارد. نقش اساسی تأمین سلامت نه تنها در ابعاد نظری، خدماتی و رفاهی توسعه مطرح است، بلکه امروزه به محوری بودن نقش آن در توسعه اشاره می‌شود به نحوی که در دهه اخیر به عنوان پیش فرض توسعه تلقی شده است. درجهان امروز تربیت نیروی انسانی کار و اثر بخش بعنوان مجموعه‌ای از مهارت‌های پرورش یافته، مهم‌ترین شیوه نیل به توسعه پایدار است. اگر بپذیریم که مهمترین منابع هر سازمان و هر کشور که به راحتی تأمین نشده و متأسفانه به سهولت از دست خواهند رفت، منابع انسانی باشند لزوم توجه فراوظیفه‌ای به انسان به عنوان موجودی دارای ادراک، عواطف، ویژگی‌های منحصر به فرد و با تمام پیچیدگی‌های خاص خود احساس می‌گردد. انسان سازمانی که نقش خلاق و کارآفرین او در سازمان و توسعه کشور عمراً تحت شرایط محیطی و غالباً قابل مداخله رقم می‌خورد. لذا اگر نخواهیم نگاه خود را جهت توسعه پایدار در قفس زمان و مکان خاصی محدود سازیم ناگزیریم تا فرایند مدیریت سلامت و زمینه‌های رشد آن را نه تنها در سازمان که در جامعه و خانواده نیز گسترش داده و با تفکر نظام‌مند برای آن برنامه‌ریزی نماییم.

سلامت با مفهوم عام خود (رفاه کامل جسمی، روانی و اجتماعی) و مدیریت با نقش جامع خود (علم و هنر کار با مردم برای دستیابی آگاهانه به اهداف مشترک) بر تمامی زوایا و سطوح سازمانی هر محیط کاری احاطه دارد. با توجه به وسعت طیف سلامت متناسب با ساختار و وظایف هر سازمان اعم از تولیدی یا خدماتی، از نظر محیط فیزیکی کار، ابزار و وسایل کار، حوادث و مخاطرات جسمی و روانی حرفه‌ای، و .. مقاله فوق از زاویه‌ای کلان به جنبه مشترک مدیریت سلامت در محیط کار خواهد پرداخت. زیرا بیراه نخواهد بود اگر بپذیریم توجه به رضایت شغلی، روانی و کرامت انسانی از اولویت خاصی برخوردار است و باور داشته باشیم که مدیران هدایت‌کننده اصلی جریان سلامت سازمانی در تمامی سطوح سازمان می‌باشند، و بپذیریم که سازمان سالم نتیجه مدیریت سالم و برابند نیروی کار سالم می‌باشد. سازمان سالم هنگامی ایجاد خواهد شد که مدیر بتواند برای هر فرد یا هر گروه از کارکنان خود سه نقش حرفه‌ای، سازمانی، و اجتماعی را تفهیم نماید.

وظیفه مدیریت اقتضاء میکند تا در جهت بسط، ارتقاء و اعتلای سلامت محیط کار کوشا باشد و این امر میسر نمیشود مگر آنکه تفکر سلامت‌نگر و سازمان‌نگر با تکیه بر علوم رفتار سازمانی بسط یابد. کارکنان وقتی به معنای واقعی سالم نامیده می‌شوند که بتوانند فعالیت‌های فردی، سازمانی و اجتماعی خود را با نشاط و رضایت خاطر به نحوی مبتکرانه، موزون و هماهنگ بتوانند انجام داده، زندگی فردی و سازمانی پرثمر و مولدی داشته باشند.

مقاله حاضر پس از تعریف کلیدی واژه‌ها و تشریح ابعاد سلامت‌نگری در محیط کار، به نقش انسان در سازمان و تعامل اجتماعی وی پرداخته و بهره‌وری نیروی انسانی و نهایتاً توسعه پایدار ملی در بستر مدیریت سلامت اثر بخش، را تشریح خواهد نمود.